

Recensie Bingo: Een parel van een voorstelling over armoede

Henk te Biesebeek

Vandaag, 07:30 • 4 minuten leestijd

Henk te Biesebeek bespreekt Bingo:

@Omrop Fryslân

De voorstelling Bingo met Tamara Schoppert gaat in de reprise. Mooi! Bingo is een parel van een voorstelling. Over armoede. Dat dan weer wel...

Ze komt te laat binnen. Tine, de vrouw die de balletjes van de bingo moet laten rollen. En ze neemt het publiek meteen mee in haar verontschuldiging. Dat haar moeder pas overleden is. Dat ze de tijd vergeten was toen ze net nog even het ouderlijk huis bezocht. Hoe kaal en armoedig haar moeder eigenlijk woonde. Symbolisch voor haar leven en karakter. "Zo streng, zo vlak. Niets kon."

Koud

Zelfs het hondje dat haar vader voor Tine meebracht, moest meteen terug naar het asiel. Want haar moeder vond het schurftige beest vies. Het oordeel van Tine over haar moeder klinkt nuchter en koud. Medelijden is niet op zijn plek. Immers, haar moeder had tien jaar geleden alle contact met haar opgezegd. "Je hoeft niet weer terug te komen, hoor meisje." Maar nu geen tijd meer voor gezeur. Laat de balletjes rollen, maak de prijswinnende nummers bekend. De hoogste tijd voor Bingo!

Met kunst de armoede bestrijden:

© Ruben van Vliet

De voorstelling is vorig jaar ontstaan op initiatief van de stichting Platform Armoede en Schulden Fryslân. Coördinator Douwe Beimin wilde daarmee de armoede onder ouderen in beeld brengen. Met name bespreekbaar maken.

De toeschouwers konden na afloop van het stuk met elkaar over hun eigen situatie praten. En over de eenzaamheid die armoede dikwijls met zich meebrengt. PAS Fryslân had speciaal voor de voorstelling buddy's opgeleid, die gekoppeld konden worden aan senioren die hulp nodig hadden.

Actrice Tamara Schoppert en haar gezelschap 'Ploeg en eide' nam de uitdaging aan om een stuk te maken over deze problematiek. Herman van de Wijdeveen schreef de tekst. In het Nederlands.

Praatgroepen

De voorstelling werd bewust niet in het theater, maar in dorpshuizen en buurthuizen gespeeld. En was bovendien gratis toegankelijk. Het werd een succes. Reden voor Tryater om het stuk nu ook in een Friese versie te brengen. Opnieuw met Tamara in de hoofdrol. Ook de praatgroepen en hulpverlening na afloop zijn gebleven.

Compleet met kraskaarten en een tafel vol prijsjes

© Ruben van Vliet

En zo wordt kunst ingezet om een maatschappelijk doel te bereiken. Al mag de artistieke waarde wat Tamara Schoppert betreft daarbij niet ondersneeuwen. Het is om de drommel wel echt toneel wat op de planken wordt gebracht. Geen Spielerei.

Metamorfose

Laat dat gerust aan de hoofdrolspeelster over. Prachtig die metamorfose in één persoon. Van de vrolijke bingomaster naar de dochter die vindt dat haar moeder haar in de kou heeft laten staan.

Of is het juist andersom? Want niets is wat het lijkt. "Armoede maakt van je een persoon die je niet wilt zijn", is de bittere slotconclusie van de dochter.

Maar voordat het zover is, wordt tussendoor nog echt bingo gespeeld. Compleet met kraskaarten en een tafel vol prijzen. En natuurlijk de bingoballenmolen waarmee de prijswinnende nummers bekend worden gemaakt.

Nummers die herinneringen oproepen. Zoals bijvoorbeeld nummer zeven. Voor Tine staat dat voor de Zeven Deugden, waarvan volgens haar moeder de deugd gematigheid het moeilijkste vol te houden is.

Het is wel degelijk toneel, geen Spielerei

@Ruben van Vilet

Klikklak. Tine schetst het publiek beelden uit haar kindertijd. Gezien door de viewmeester die ze als kind zo graag wilde hebben, maar nooit zou krijgen. Klikklak.

De actrice die de toeschouwer bij de hand neemt. Maar pas op, niets is wat het lijkt. Behalve die ene foto. Die de moeder op het voetstuk plaatst, waar de vader vanaf gevallen is. Met een klap. Klikklak.

Inflatie

Douwe Beimin toonde zich na de première ook tevreden over de Friese versie van Bingo. Nog dichterbij. Dus mooi dat Tryater deze voorstelling naar verschillende locaties door de hele provincie brengt. Jammer dat de armoede inmiddels ook aan inflatie onderhevig is geworden. Voor een kaartje moet nu namelijk betaald worden...

Die ene ene foto...

@ Ruben van Vliet

Laat dat alsjeblieft voor niemand een beletsel zijn. De voorstelling biedt niet alleen een vermakelijke avond, waarbij prijsjes te winnen zijn, maar confronteert de toeschouwer ook op subtiele wijze met het naargeestige spook van de armoede.

En hoe we bovenal schuld en schaamte moeten afgooien voordat we worden wie we niet willen zijn. En een dochter haar moeder weer in liefde terugvindt. Mooi!